

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАїнські робітничі Вісти"

Газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
в СЕРЕДУ і СУБОТУ.
Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, ті, що дописувальцям
вказано, що бажано звороту свої рукописи на випадок їх непоміщен-
ня та залучити поштової марку на її пересилку.

СТРАЙК В НОВІЙ СКОШІ І РОБІТНИЦТВО КАНАДИ.

Як з одної сторони проти страйкуючих сталевих робітників і майнерів в Новій Скошій виступили спільним фронтом "Бритиш Емплаєрс Стіл Корпорейшен", провінційальні і домінійальні правительства та президент майнерської юні Луїс, так знову з другої сторони за новоскошійськими страйкерами стали солідарно всі організовані робітники Канади. Від 1919 року канадське робітництво одні разу не заговорило так голосно, як тепер. Правда, всі акції робітників обмежуються лише до протестаційних мітингів і висилання до правительства резолюцій з домагаюмих відтягнення війська зі страйкового терену, однак і цей рух свідчить наглядно, що рядове робітництво стоїть по стороні своїх товаришів-неодів в Новій Скошій, в той час як голова "Ю. М. В. оф А." став явно по стороні капіталістів.

З робітничих організацій, що вислали до провінційального і домінійального правительств телеграфічні протести проти висилання війська до Нової Скошії та зажадали його відтягнення, були між іншими такі:

- Ремісничо-Робітничий Рада (Trades and Labor Council) в Ріджайні, Ремісничо-Робітничий Рада в Саскатуні, Ремісничо-Робітничий Рада в Вінніпегу, Ремісничо-Робітничий Рада в Едмонтоні, Ремісничо-Робітничий Рада в Бенкувері, 46-й дистрикт Інтернаціональної Асоціації Машиністів в Торонто (сюди входять локальні ладжі ч. 371, 1252, 235 і 1301), Спільна Рада "Амалгамейтед Клотинг Воркерс" в Торонто, Ремісничо-Робітничий Рада в Оттаві, Ремісничо-Робітничий Рада в Мус Джо, Ремісничо-Робітничий Рада в Монреалі, 82-й дистрикт машиністів (I.A.M.) в Монреалі, 111 локаль машиністів в Монреалі, 631 локаль машиністів в Монреалі, "Помберс енд Стімфиттерс Юніон" в Монреалі, всі локалі юні "Амалгамейтед Клотинг Воркерс" в Монреалі, всі локалі юні "Лейдс Гармент Воркерс" в Монреалі, "Фюрієрс Юніон" в Монреалі, "Кеп Мейкерс Юніон" в Монреалі, "Поркюпайн Майнерс Юніон" в Тіміне, Онт., Фармерська Юніа Саскачевану, десятки локалів "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" в Алаберті і Бритиш Колумбії та многі інші.

Крім цих локальних і дистриктових юнійних організацій, відтягнення війська зі страйкового терену в Новій Скошій зажадав також Ремісничо-Робітничий Конгрес Канади, який є всекращою організацією.

Поркюпайнська Майнерська Юніа в Тіміне, Онт., в ухваленій одностайною резолюції зажадала ще, щоби домінійальний міністер праці Мюрдок, який заявив, що його департамент є безсилний інтервенювати проти уживання війська в страйку — зрештував сейчас зі свого уряду.

Та поки що солідарність канадського робітництва зі страйкерами в Новій Скошій обмежується лише до паперових протестів і домагаю до правительства. Ділом, акцією — своєї солідарності робітники Канади еще не показали.

Коли між майнерами на заході Канади прийшла справа до спірального страйку, то на приказ робітничого зрадика Луїса, ексекютива 18 дистрикту "Ю. М. В. оф А." страйк заохал, а виштовпав на страйк майнерам в Дромгелер приказала вернутися до роботи. Так само не відбулась робітничі конференція, заініційована президентом 48. дистрикту Шерманом, яка мала вирішити, в який спосіб мають допомогти страйкерам в Новій Скошій робітничі західної Канади.

Однак крім симпатичного страйку є ще інший спосіб, яким можуть допомогти страйкерам в Новій Скошій робітники цілої Канади. Це — фінансова поміч страйкуючим. Секретар 26. дистрикту "Ю. М. В. оф А." Мек'Лаклен вже розіслав до всіх робітничих організацій в Канаді апл оф фінансову поміч для страйкерів. Тепер є нагода для всіх робітників показати ділом свою солідарність зі страйкуючими.

Як довго потриває страйк в Новій Скошій, покаже лише budúчість. Коли буде кінець страйку, ніхто не знає — а страйкерам істи треба вже тепер. 26. дистрикт сам юнійний фондів не має, бо він відіслав їх до головного офісу в Індіанполісі — до Луїса. А Луїс, як відомо, не то що нічим не помагає і не помагає страйкерам, але ще й уживає всіх сил, щоби ім пошкодити. Отже страйкері в Новій Скошій можуть надіятися на поміч лише від самих робітників Канади. Дістануть вони її — то ї зможуть довше втриматися на страйку і тимсамим боротися за справу, яка обходить кожного робітника в Канаді. Коли-ж не дістануть вони-помощі, то мусять підчинитися капіталістам і правительству, бо голод не жартує і заставить до всего.

Щоби до цього не допустити, щоби раз звести успішно боротьбу за те, щоби правительство не вислало на приказ капіталіста війська проти страйкерів — всі робітники повинні поспішити з поміччю страйкерам в Новій Скошій. Це можна і треба якнайшорше зробити через кожну локальну робітничу організацію.

Коли вже ця стаття була написана, капіталістична преса принесла відомість з Сідней, Н. С., що майнері полудневого Кейп Бретону, на масовім мітингу в Глейс Бей мінувшої суботи, рішили вернутися до роботи. За їх приміром мають піти також майнері північного Кейп Бретону і таким робом майнерський страйк в Новій Скошій мав би бути закінчений. Натомість страйкуючі сталеві робітники не рішили вертати до роботи.

Те саме донесення подає також, що Дж. Б. Мек'Лаклен, секретар 26. дистрикту "Ю. М. В. оф А.", рішив передати дистриктовий офіс Сідней Берретові, якого назначив Луїс тимчасовим президентом дистрикту. Зробив це Мек'Лаклен добровільно ради того, щоби не роздововати майнерської юні. Накоди-б ексекютива 26. дистрикту з Лівінгстоном на чолі не уступила добровільно, то Луїс усунув би її судовою дорогою при поміччю поліції. Донесення з Сідней вже подає, що проти Мек'Лаклена, Лівінгстона і всіх прочих членів ексекютиви видано "інджонкшен", яким забороняється ім виступати як членам ексекютиви в якій би то не було формі. Отже ради одностайності майнерської юні ексекютива 26. дистрикту рішила уступити.

Снабб Беррета назначив Луїс дистриктовим президентом лише тимчасово. За який час в 26. дистрикті мусять відбутися

вибори і тоді майнері без сумніву виберуть до ексекютиви зна- Мек'Лаклена, Лівінгстона і прочих товаришів. В такий спосіб захаваться цілість дистрикту і дистрикт опиниться знова під контролею радикалів.

А поки що поворот майнерів до праці відіється болочо на сталевих робітниках, які самі будуть полишені зводити нерівну боротьбу зі сталевією корпорацією і правительством. І що до цього сумного стану прийшло — в тім заслуга лише і лише капіталістичного паганця Луїса, президента майнерської юні.

Незнаменна Подія.

Вирішенням національного питання в Радянських Республіках, з окрема на Україні була вибита остання карта з рук ворогів революції, що позасідали за кордонами і займаються вишкоуванням всіх поганих випадків на території соціалістичної України. Ось сидить денедуб в Тарнові, Празі, Відні чи Берліні який-небудь банкротований міністер У.Н.Р. і тільки є його робити, що нищиторить за смітним, яке підносить радянська преса в цілі його викоринення. Для такого панка на Рад. Україні нема нічого цінного, все "руїна, ярмо, неволя, розпори, чека, обман, лідакування, запродаństwo" і т. д. в безконечність.

Такою роботою найширше займається так звані Винниченківська - Шаповалівська "Нова Україна". Для нікого не є таємницею, що ця "Нова Україна" видається за гроші чеського міністерства, або шведське, за криваві податки чеських селян і робітників. Юдину роботу сповniają українські соціял-патріоти і запродавших західно-європейський буржуазі та судачки по собі, називають продавником кожного того, хто є ворогом буржуазно-демократичної ідеї.

Після довголітної війни, в радянських республіках іде інтензивна праця будовання нової робітничо-селянської держави, та перещицування державних управлінь. Це не можна було робити тоді, як з усіх боків наступали вороги. Але в той час, як кипіла боротьба на життя і смерть, чимало безвартних — поганих людей зуміли захватити теплі місця і своєю кириною роботою принесли величезні шкоди-так ідеї, які і самий держави.

Радянська преса в першій мірі влязла за викоринення цього зла. Вона не соромлюється, виказує — отверто всі помилки та несвітні і дещому винки деяких одиниць, розуміється з метою усунення їх.

Винниченко з своєю теплою компанією, мусять чимнебудь віддячуватися своїм хлібодавцям — буржуям і вибирає власне все сміття з радянської преси, перекручує до непізнання та подає в формі фактів. Мало того! З "інформації" "Новой України" неознайомлений з правдою читач може справді думати, що на Україні нема нічого користного. Бо і школи і преса і народ в "московській неволі". Все і скрізь московське, з України не стало й знаку. Широка національна волюнтість це "медові прилади, лицємерство, нахабність, підкупець, і шарлатанство".

І не один спитає: "Як-же це так? Та не вже та Україна зложена з таких злочинців? Та не вже всі декрети українського радянського уряду це видумка преси? А як ні, то чогож хоче Винниченко?"

І відповдь коротка. Хочє брехні, без якої не одержить чеських мільонів. Хочє нового голоду, нової війни, бо тимсамим прищипється упадок ненавній диктатури працівуючих. І не хоче, не може знести всіх тих здобутків революції, які розвиваються і дають змогу трудовим масам жити вільним, своїм життям без пригноучування з гори.

Ось появилсь в Харкові великий — поважний літературно-науковий місячник "Червоний Шлях". Розуміється, український. Бере в йому участь 134 найкращих українських письменників, поетів і вчених, з чого 35 є професорами університету. Друкуються в жур-

сі без Винниченка, Шаповала, Петлюри, Скоропадського, щє й з кожним роком розвиваються.

Що "Червоний Шлях" є знаменною подією, це факт, що Україна ще не мала ніколи такого поважного журналу. Але що нове божевільно-скаженє скавуління Винниченка є тільки ознакою його "лебединої пісні", це теж факт, і це зовсім незнамена подія. Ми від кількох літ маємо змогу прислухуватися цим скавулінням на все і вся. Був час, що Винниченко звав себе "комуністом" і скавулів на сьогоднішнього брата по кишені Шаповала, а співав похвальні гимни Раківському. Сьогодні повернувся і співає іннакше.

ПОІЗДКА ФОША В ОСВІТЛЕННЮ РАД. ПРЕСИ.

Генерала Фоша приніли в Польщі з великими почестями. На зверх, французський головкомандуючий називав свою поїздку святаюванням пам'яті князя Юзефа Понітовського, що поляг в війні наполеонівській Франції. Але ми надіємося, що всімемо ще освідомити робітників і селян з картинною польсько-французького минулого, минулого, яке в історичних документах виглядає дещо інакше, як його представляє романтика, призначена для розпрождач по п'ять центів на вулиці. Роза Польщі в наполеонівських війнах, була родю сканучника між великими державами, і генерал Фош зовсім не поглиблявся в цьому історичному періоді.

Поїздка Фоша повинна була бути демонстрацією для свята, що ось, мовляв, нема ніяких хмар у відносинах між французьким сувереном і польським васалом.

Дека французька преса поспішила пояснити поїздку Фоша, як притовчювання Польщі разом з Францією до вступу, якщо руська авантюра не закінчиться в найблизній будучині корисним компромісом для Франції. Деякі говорять теж, що поїздка Фоша, як і успішніша подорож генерала ЛеРонда в Горішній Шлеск, призначена для підготування воєнних демонстрацій проти Німеччини. Однак безсумнівно подорож французького маршала Фоша звязана з руським питанням, хоч може бути, в другому розумінню, як про це говорять в політичних культурних Парижа. Не дивлячись на всі закляттячи в вірності Франції, не дивлячись на антинімемський тон польської преси, Німеччина в цілий час руського конфлікту вивозить до Польщі значну масу вугля. Але Польша, таємно політикою, примушення економічному, внутрішньому катастрофово, живе в близьких до добрих відносинах з Німеччиною. Газета "Берлінер Тагблят" з 1. мая п. р. помістила довшу статтю, в якій отверто розкладає польсько-німемські відносини і каже, що в "Польщі економіка побудила політику".

І без сумніву, завданням Фоша та генерала ЛеРонда, було усунути ці неморальности, та пригладити невірні Польщі й обовязки зглядом Франції. Але помилкою було би на цьому вістоувати ціль подорожі. Фош і Рівночасно з цєю подорожею, Франція поробила відповідні кроки в Празі, Югославії і Румунії, які скеровані до того, щоби Польшу приняти до т. зв. малої антанті. Видко Франція вважає, що воєнний договір, який існує між Польшєю і нею, не зовсім гарантує сили Польщі по відношенню до Сходу. Польша має воєнну конвенцію з Румунією. Здачі французької дипломатії полягають в тому, щоби добитися воєнного зближення між Польшєю і Чехословакією з одного боку, і між Польшєю та балтійськими державами з другого боку. Тимсамим "вшановання" пам'яті князя Понітовського застыло й Ригу і Ревель, які, як би не студіювати їх історію, не мають нічого спільного з романтичним польським князем, що згинув в ріці Ельстері.

надіяється, з подорожі французького маршала вийшло нічого, бо найблизша союзниця Франції Польша летить стрімголов в пропасть і ледво-ледво дихає. До згоди поміж Чехословакією не прийшло, а навпаки ще більше заострилися відносини до західної Польщі, яка не покидає думки про відірвання декількох українських земель від Чехословаччини і прилучення до Польщі. Все це являється безсилістю капіталістичного світа, який не може навіть податати старого однина.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІ.

Катеринослав, 17. VI. 1923.

Шановна Редакціє! Я одержав від Вас журнал "Голос Праці" за вес 1922 рік і за січень і лютий 1923 року. "Голос Робітничий" одержав я за січень, лютий, марець і цвітець цього року. Одержав також "Укр. Роб. Вісти" за перші дні мая і 32 книжочки Великої авантюри Франції. Але певне є, що балтійські держави не пішли по наморгуванім гарних очей маршала Фоша, Варшава далеко. Париж ще дальше. А Харків, Київ, Москва і Петроград, та Червона Армія дещо ближше. Як треба булоби пригладити це балтійським державам, то це можна зробити. Вони це добре знали і тому на французьку удачку не пішли. Але всетаки — хоч страх великий, але бог милосердний, — повстає питання: чи розуміє Франція, а як розуміє, то для яких цілей зробила вищезгадану демонстрацію? Як-що Франція думає, що такими підками вона може примусити С.С.Р.Р. на деякі уступки, то французький уряд дуже помиляється. Ніякі загрози і ніякі дипломатичні демонстрації не зможуть порушити Радянську Спілку з той позиції, яка виражається в короткій формулі: **За нічо дають нічо.**

Французька демонстрація має тільки ті наслідки, що народні трудові маси Радянських Республік ще більше усвоять істину, дуже добре відому радянському урядови, — істину, що не треба вірити тільки соловідним словам, доки за ними не підійдуть діла. Другим наслідком ця демонстрація викликала скріплену дійствіть радянського уряду і народних мас С.С.Р.Р., які ані на хвилину не забувають, що революційні радянські держави оточені ворогами і що ім треба бути готовими кожний раз доказати своїм сусідам і стоячим за ними великим капіталістичним державам, що в Спілці Радянських Республік нічого поганого не лежить. Червона Армія — армія робітників і селян, на стількі свідара, що не дасть спровочувати себе ніяким буржуазним агентам. Національні републики, які зараз мають забезпечений повний національний розвиток, ще більше закріпили твердість Радянської Влади.

А історія недавних літ доказала, що трудовий народ Сходу вміє боронити своїх прав перед капіталістичними насильниками.

Розуміється, як й треба було

націоналістична газета "Український Голос" з Перемишля друкує уривок листа з Радянської України, писаного, як каже редакція газети, "визначним громадянином". Читавемо там таке:

"Ви питаєте, що я пороблю. Голубе мій — сидіти не доводиться. Тут кожен повинен працювати, бо без цього не проживе. Отож і я працюю умово. Живиться до якогось часу не погано — словом не гірше як інші. Життя поволі набірає гарних рис. І наш Київ постепено відживає. Тепер весна — садять дерева, чистять вулиці, іде ремонт будинків, тощо. Купувати є що, аби було за що. Тут можна великі гроші нажити і великі прожити. Взагалі я живу оптимістично. От тільки що вишлов вакал наркома (народного комісара) внутрішніх справ про обовязковість уживання рівного письма при урядованні. Словом — життя їде своїм чередом. Я тепер витрачаю багато уваги на постройку свого будинку у себе на селі. Богато вільного часу не маю, бо служу. Отримую 1500 карбованців місячно і за ці гроші живу добре (теперішній карбованець дівляється колишньому міліону)."

"КОСМОС"

УКРАЇНО-АМЕРИКАНСЬКЕ
ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

- Досі вийшли з друку слідуючі книжки Видавничого Товариства "Космос":
- КАРЛ МАРКС. ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ.** (Ю. Стеклов.) 112 сторін 25
- ЧЕРВОНА ЗОРЯ (УТОПІЯ).** (А. Богданов.) Друге, переглянute видання. Переклад Ос. Ніткі. Ілюстрації Ів. Бабія. 160 сторін 25
- ПОРАДНИК УКРАїнської МОВИ.** (Проф. О. Сивявський.) 150 сторін 35
- МАТЕРІЯЛІЗМ—ФІЛОСОФІЯ ПРОЛСТАРІЯТУ.** (Горев.) 112 сторін 25
- ЗАРОБІТНА ПЛАТА, ЦІНА І ЗИСК.** (Карл Маркс.) 20

Замовлення на ці книжки разом з грошіми просилайте до:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sta. — Winnipeg, Man.